

— Ἄ! Ἄ! ἀνέκραξεν ὁ βασιλεὺς πλήρης ὀργῆς· φύγε ἀμέσως ἢ σὲ πετῶ ἔξω ἀπὸ τοῦ παράθυρου.

— Νὰ φύγω! ἔκραξεν ὁ ἱατρὸς μὲ ὀξυτάτην φωνήν. Δὲν φεύγω ἀν' πρῶτον· δὲν ἱατρεύω τὴν τρέλαν καὶ τὴν μωρίαν σου. Τὴν παραίτησίν σου ἰδοὺ τὴν ξεσχίζω καὶ τὴν πατῶ μὲ τὰ ποδάριά μου.

Ὁ βασιλεὺς ἤρπασε τὸν μαινόμενον ἐκείνον καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἀνθρώπους του· ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐφάνη. Ὁ δὲ γέρον, ποτὲ μὲν παρκαλῶν ποτὲ δὲ ἀπειλῶν, ἐζήτηε νὰ διαφύγῃ τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως. Μὲ ἓνα λάκτισμα ἔρριψε τὸν λύχνον κατὰ γῆς· ἀλλ' ὁ βασιλεὺς χωρὶς νὰ φοβηθῇ εἰς τὸ σκότος τὸν ἐκράτει δυνατὰ.

— Ἄφες με ἐπιθύριζεν ὁ ἄγνωστος σὲ παρκαλῶ ἄφες με. Δὲν ἤξεύρεις τί κάμνεις, ἐπλήγωσας τὸ χέρι μου.

Ἀλλ' εἰς μάτην αἱ παρακλήσεις. Αἶφνης πῖφ, πᾶφ, πῖφ, πᾶφ, ἄπειρα βapίσματα τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου ἔπεσαν εἰς τὰς παρειὰς τοῦ βασιλέως, ὅστις καταπληχθεὶς ἀφῆκε τὸν τολμητὴν καὶ ἔτρεξε κατόπιν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἂν ἐβαλες εὐρέ. Οὔτε ὑπηρέτης οὔτε στρατιώτης ἐφαίνετο. Οἱ βασιλεῖς πάντοτε φρουροῦνται κακῶς.

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Φίλιππὲ μοι!

Τὰ πρὸ πολλῶν αἰώνων ἀνατολίκτηα νησίδια τὰ καλούμενα Χριστιανὰ, κεῖνται ἐν τῷ Κρητικῷ πελάγει δώδεκα ἀγγλικά μίλια πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸν τῆς Θήρας, καὶ ἐξήκοντα πρὸς βορρᾶν τῆς Κρήτης, ἥτοι 25° 13', κατὰ μῆκος ἐκ τοῦ μεσημβρινοῦ τοῦ Λονδίνου, καὶ 36° 15'. 20". κατὰ πλάτος. Ἡ μικροτέρα τῶν νήων τούτων εὐρίσκεται πρὸς ἀνατολὰς τῆς μεγαλητέρας, ἀφ' ἧς ἀπέχει ἡμίσεως ὥς ἔγγιστα ἀγγλικοῦ μιλίου, ἔχει σχῆμα ὠοειδές, περίμετρον ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μιλίου, ἀκτὰς καθέτους (a picco) καὶ κρημνώδεις, στερεῖται παντάπασιν ὕδατος καὶ ἀνυψοῦται ἀνίσως 470 πόδας ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ὥστε ἀποτελεῖ ἐπίπεδον ὀρθὸν μὲν, ἀλλ' ἐλαφρῶς κεκλιμένον ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς. Ἡ δ' ἐτέρα, ἡ καὶ μεγαλητέρα, ἔχει σχῆμα ἀνωμάλου τριγώνου καὶ περιφέρειαν 4 περίπου μιλίων· παριστᾷ δὲ ἐπίπεδον ἐλαφρῶς πῶς κεκλιμένον, ἀντιστρόφως τῆς ἄλλης νήσου, ἥτοι ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἡ δὲ κορυφὴ αὐτοῦ ὑπερέχουσα 915 πόδας τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἀποτελεῖ ὄρος κλινὸν κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος καθέτως (a picco) πρὸς τὴν θάλασ-

σαν. Ἡ τοιαύτη τοῦ ἐδάφους κλίσις, ὥς καὶ τὰ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν κλιτὸν μικρὰ χάσματα ἐν εἶδει βαράγγων (barancos), καὶ ἔτι μᾶλλον ἡ γεωλογικὴ φύσις τῶν αὐτῆς στρωμάτων, συγκειμένων κατὰ μὲν τὰ παράλια ἐξ ἡφαιστίων γεννημάτων, δηλονότι ἐκ τραχίτου λίθου ὑπὸ τοῦ πυρὸς μεμορφωμένου, ἐκ κισσῆρεως, ἄσπης (θηραϊκῆς γῆς) κ. λ., κατὰ δὲ τὸ κέντρον ὑπὸ ἀργιλλώδους γῆς καὶ καθαροῦ τραχίτου, ἀποδεικνύει σαφέστατα ὅτι αὕτη εἶναι λείψανον κρατῆρος σχηματισθέντος δι' ἀνυψώσεως, καὶ πιθανῶς τῷ λόγῳ τὸ πάλαι τὰ δύο ταῦτα νησίδια δὲν ἀπετέλουν ἢ μίαν καὶ μόνην, ἴσως μάλιστα τὴν ὑπὸ τοῦ Πλινίου *Ascaríar* νῆσον καλουμένην. Οὐδεμίαν δὲ ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ νῆσος αὕτη κατῳκεῖτο ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς Βυζαντινῆς τοῦλάχιστον ἐποχῆς· καθότι ἀφ' ἧς τὰ νησίδια ταῦτα μετήλθον εἰς τὴν κυριότητά μου καὶ ἤρχισα τὴν κκληέργειαν τῆς μεγαλητέρας, ἀνεῦρον πλεῖστα ἐρείπια διαφόρων ἐποχῶν. Τὸ 1850 ἔτος εὔρον δύο ἀρχαιοτάτους τάφους, ἐν κεραμοποιεῖον καὶ μικρὸν τινα κυκλωπικὸν πρὸς κανόνα τοῖχον, δύο ὥς ἔγγιστα πήξεων μῆκος καὶ ἡμίσεως ὕψος ἔχοντα· κατὰ δὲ τὸ 1852 ἀνεῦρον τρία ἀλώνια, ἐρείπια μικροῦ τινος κήπου, καὶ δύο δεξαμενάς. Πρὸ τεσσάρων δὲ ἐτῶν ἀνεκάλυψα ἐρείπια ἐκτεταμένου οἰκοδομήματος ἢ μᾶλλον χριστιανικῆς μονῆς, μετὰ δύο ναῶν, ὧν ὁ μεγαλύτερος ἔχει μῆκος ἑννέα πήξεων καὶ περίπου τεσσάρων πλάτος· μεταξὺ δὲ τῶν ἐρειπίων αὐτοῦ ὑπάρχει μαρμαρίνον ἀνώφλιον φέρον τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν·

ΠΑΡΘΕΝΕΤΩΝ ΕΙΣΕΛΘΕ ΤΟΝ ΝΟΥΝ ΕΝΘΑΔΕ

ΝΑΟΣ ΓΑΡ ΕΣΤΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΡΘΕΝΟΥ

Εὐρέθη δὲ καὶ κεράμινον θυμιατὸν ἐφ' οὗ ὑπάρχουσιν ἐγκεχαρπυμένοι διάφοροι πτερωτοὶ τραγέλαφοι, δύο πεντάλφα, καὶ αἱ λέξεις, ἀφ' ἑνὸς μὲν ΘΩΜΑΣ, ἀφ' ἑτέρου δὲ

ΑΝΑΠΑΥΣΟΝ ΤΟΝ ΔΟΥΤΑΟΝ ΣΟΥ ΚΥΡΙΕ.

Πρὸ μικροῦ δὲ ἀνευρέθη κεράμινος λουτήρ, ἐν κατέθραυσαν σκάπτοντες οἱ ἐργάται· ἔτι δύο ἀρχαῖαι λιχνύαι, καὶ πλῆθος τεθλασμένων κεραμίνων παντὸς εἶδους ἀγγείων, ἐξ ὧν τινὰ εἰσιν ἐντέχνως κεχρωματισμένα. Ἰσως πρίόντος τοῦ χρόνου ἀνευρεθῶσι καὶ ἄλλα, ἢ καὶ ἐπιγραφαὶ βεβαιώσασιν τὸ ἀρχαῖον τοῦ τόπου ὄνομα, ἢ ὅπως δῆποτε διασφηνίζουσαι τὴν πάντη σκοτεινὴν αὐτοῦ ἱστορίαν.

Ἡ γῆ τῶν νήσων τούτων φαίνεται εὐφορωτάτη καὶ παντοίας φυτείας καὶ σπορᾶς ἐπιδεκτικὴ, μάλιστα ἡ ἄσπα αὐτῶν (θηραϊκὴ γῆ) καὶ ὁ σῖτος, ἀποσταλέντα παρ' ἐμοῦ εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν ἐλληνικῶν προϊόντων, ἡξιώθησαν βραβεῖου.

Ταῦτα, φίλτατέ μοι, εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀξιότιμου ἐπιστολῆς σου. Ἐρῶσω.

Ἐν Θήρᾳ τὴν 13 Νοεμβρίου 1862.

Ὁ Σὺς

I. ΔΕ-ΚΗΓΑΛΛΑΣ.

Υ. Γ. Πρὸς τὸ βορειοανατολικὸν τῆς μικρῆς νήσου, εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς ὥς ἑγγύστα ἀγγλικοῦ μιλίου, καὶ ἀπέναντι τῆς τε Θήρας καὶ Ἀνάφης, ὑπάρχει διμάστος σκόπελος ἀνυψούμενος 45 ἀγγλικούς πόδας ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, γνωστὸς νῦν ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν *Μέρμιγγας*· τούτου δὲ τὴν δυτικὴν κορυφὴν κατέστρεψε τὸ περελθὸν ἔαρ διὰ κανονοβολισμῶν ἢ ἀγγλικὴ ναυαρχίς, μὴ ἐνθυμηθέντος φαίνεται τοῦ ναυάρχου ὅτι οἱ σκόπελοι ὅσον μᾶλλον ἐξέχουσι τῆς θαλάσσης, τόσον ἥττον καθίστανται ἐπικίνδυνοι τοῖς ποντοπόροις. Μὴ τάχα ὁ διμάστος οὗτος σκόπελος ἦναι οἱ τῶν ἀρχαίων *Μελάντιοι σκόπελοι*; Ἄν ὑποθέσωμεν τοὺς τῶν ἀρχαίων *Μελαντίους* σκόπελους κειμένους πλησίον τῆς Θήρας, καὶ πρὸς τὸ Κρητικὸν πέρασος ἐνθα διέπλεον οἱ Ἀργοναῦται ὅτε προσωρμίθησαν εἰς Ἀνάφην, οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ ὅτι οὗτοι εἰσὶν οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος σκόπελοι.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, ὑπὸ Α. Κ. Παπαζαφειροπούλου, δικηγόρου καὶ συντάκτου τῆς Φωνῆς τῶν Ἐπαρχιῶν. Ἐν Τριπόλει 1863.

Ἑπόμνημα περὶ τῶν εἰς τὴν Μύκονον ἀνηκουσῶν ἐρημνήσεων, περὶ τοῦ ἐν Μυκόνῳ ἐναριακοῦ ναοῦ τῆς ἱερᾶς Μονῆς Τουρλιανῆς καὶ περὶ τῶν εἰς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τῶν Μυκονίων, ὑπὸ Γ. Γρυπάρη. Ἐν Ἀθήναις, 1862.

Σύντομος βιογραφία τοῦ ἐξ Εὐρυτανίας τῶν Ἀγράφων ὀπλαρχηγῶ Κωνσταντα Βελῆ, ὑπὸ Γ. Γρυπάρη. Ἐν Ἀθήναις 1862.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ πρώτου τῶν τριῶν τούτων ποιημάτων, καὶ πρὸ ἐτῶν συντάκτης τῆς ἐν Τριπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος *Ἡ Φωνὴ τῶν Ἐπαρχιῶν*, κατὰ τοῦτο διαφέρει τῶν ἄλλων ἐλλήνων δημοσιογράφων, ὅτι προτιμᾷ νὰ ἐπιδίδεται εἰς τὴν ἔρευναν τῶν λεγομένων κοινωνικῶν ζητημάτων. Ἡ διάκρισις δὲ αὕτη ἂς μὴ ξενίσῃ μηδένᾳ· διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν καὶ ἐξήκοντα περιθωρίων φύλλων οὖσαν τὴν ὥραν ταύτην μητέρα, ἂν καὶ τῶν λογίων ὁ ἀριθμὸς, συγκρινόμενος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων, ὑπερβαίνει τὴν δέουσαν ἀναλογίαν, ὅμως ἐλάχιστον ἐγκύπτωμεν εἰς τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων τούτων. Δὲν λέγω ὅτι δὲν ὁμιλοῦμεν· ἐξ ἐναντίας ἀπὸ πρῶτης μέχρις ἐσπέρας καὶ ἀπὸ δύσεως ἕως ἀνατολῶν « αἰεὶ

μύθους λαβρεύμεθα, » ὡς ἔλεγε καὶ ὁ Ὅμηρος. Ἀλλ' ἡ κατὰ κρίσις ἢ ἔστω καὶ ἡ ἐπὶ κρίσις, δὲν εἶναι κρίσις· δὲν εἶναι λελογισμένος καὶ βεβασανισμένος ἔλεγχος τοῦ κακοῦ· δὲν εἶναι ὁδηγία πρὸς ἐπανόρθωσιν. Μοὶ δεικνύεις τὸ νόσημα, εἴ ποτε διέγνωνς αὐτὸ, ἀλλὰ δεῖξόν μοι καὶ τοὺς τρόπους τῆς θεραπείας· μὲ προτρέπεις νὰ κατεδαφίσω τὴν οἰκίαν μου ὡς παρὰ κανόνας οἰκοδομηθεῖσαν, ἀλλ' ἐρεῖλεις καὶ νὰ μοὶ διδάξῃς ἢ καὶ νὰ ὑποδείξῃς αὐτούς. Ἀνάγκη νὰ πεισθῶ περὶ τῆς ὑπάρξεως καὶ περὶ τῶν τρόπων τῆς θεραπείας τοῦ νοσήματος, ἀνάγκη νὰ μάθω κατὰ τί ἐλαττοῦται ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῆς οἰκίας μου καὶ ὅποια νὰ γείνη ἡ μετασκευὴ· πῶς ἄλλως θέλεις νὰ ἀνακτήσω τὴν ὑγίαν μου, ἢ πῶς νὰ μὴ κινδυνεύσω νὰ μείνω ἄστεγος;

Ἀλλὰ τοιαύτην μέθοδον, τὴν μέθοδον λέγω τῆς ἀπλῆς κατακρίσεως, δὲν ἀγαπᾷ ὁ συγγραφεὺς τοῦ *Παρελθόντος*, τοῦ *Παρόντος* καὶ τοῦ *Μέλλοντος*. Ναὶ μὲν ἡ συγγραφή αὐτοῦ, γενομένη μεταξὺ τοῦ βρασμοῦ τῶν τάσεων, τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῶν παραφορῶν ἐπαναστάσεως, δὲν εἶναι πάντῃ ἀμέτοχος προλήψεων, διὸ καὶ ἀναγκαζόμεθα νὰ ἀναβάλλωμεν τὴν κρίσιν ἡμῶν· ἀλλ' ἔχει βεβαίως τὸ προτέρημα ὅτι ἐπιδιώκει βελτιώσεις οὐχὶ διὰ ψιλῶν λόγων ἀλλὰ διὰ συζητήσεως. Ἄλλως τε τὸν συγγραφεῖα κοσμεῖ χοῦμά τι δυσεύρετον παρ' ἡμῖν, ἡ μετριοπάθεια.

Εἰς δώδεκα κυριωδέστερα ἀντικείμενα, ἢ, ὡς αὐτὸς οὗτος λέγει, ἐνθυναμωτικὰ βάλσαμα, ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν τῶν ἀνὰ χεῖρας ἐχόντων τὰς τύχας τῆς Ἑλλάδος· εἶναι δὲ ταῦτα· α'— Νέον φορολογικὸν σύστημα ἀπλοῦν, μέτριον καὶ μὴ πολυάσχολον. β'— Ἀπλοποίησις τῆς δικαστικῆς καὶ λοιπῆς νομοθεσίας, περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐκλογὴ αὐτῶν διὰ διαγωνισμοῦ. γ'— Ἀνάστασις τῆς καταπεπτωκυίας ἠθικῆς καὶ ἀναζωπύρησις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος· πρὸς ἐπίτευξιν δὲ τούτων ἀναδιοργάνωσις τῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ τοῦ κλήρου, ἰσοδιότης τῶν διδασκάλων καὶ μισθῶν τοῦ κλήρου. δ'— Διανομὴ τῆς ἐθνικῆς γῆς, κατάργησις πάσης συντάξεως δεδομένης κατὰ σύστασιν καὶ δουλοφροσύνην οὐχὶ κατὰ ἀληθὴ ἐκδουλεύσιν. ε'— Μεταρρύθμισις ῥιζικὴ τῶν περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν νόμων, καὶ ἤμισθος ὑπηρεσία τῶν δημάρχων καὶ βουλευτῶν. ς'— Ζωογόνησις τῶν τεσσάρων κλάδων τοῦ δημοσίου πλούτου τῆς γεωργίας, βιομηχανίας, ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπιβολὴ διπλοῦ καὶ τριπλοῦ φόρου παντὸς εἶδους γεωργικοῦ, βιομηχανικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ, εἰσαγομένου ἐξωθεν, καὶ βράβευσις μετὰ προνομίων παντὸς εἰσάγοντος νέαν βιομηχανίαν. ζ'— Σύστασις τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ ἐλάττωσις τοῦ στρατοῦ. η'— Αὐξήσις τῆς ναυτικῆς δυνάμεως